

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Budżetowa

2005/0042B(COD)

27.1.2006

OPINIA

Komisji Budżetowej

dla Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej program działań Wspólnoty w dziedzinie zdrowia i ochrony konsumentów (2007-2013)
(COM(2005)0115 – C6-0225/2005 – 2005/0042B(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Brigitte Douay

PA_Leg

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE (w języku francuskim)

PREAMBULE

Cette communication vise à établir un programme commun de santé publique et de protection des consommateurs. Le volet santé publique relève de la compétence de la commission environnement et sera traité séparément. Le présent document vise à présenter un avis à l'intention de la Commission du marché intérieur et de la protection des consommateurs, compétente au fond, pour le volet protection des consommateurs.

INTRODUCTION

L'objectif de ce programme est d'harmoniser la protection des consommateurs sur l'ensemble du marché intérieur de telle sorte que les citoyens puissent se déplacer et acheter des biens avec la même confiance que s'ils se trouvaient dans leur pays d'origine.

Le programme s'organisera autour des objectifs communs à la santé et à la protection des consommateurs et des objectifs spécifiques à chacun des deux volets.

Les **objectifs communs** aux volets santé et protection des consommateurs sont¹ :

- Protéger les citoyens des risques et menaces qui échappent à la maîtrise d'un individu isolé et contre lesquels les États membres ne peuvent lutter individuellement de manière efficace (par exemple les menaces pour la santé, les produits dangereux, les pratiques commerciales déloyales).
- Accroître la capacité des citoyens de prendre de meilleures décisions concernant leur santé et leurs intérêts en tant que consommateurs.
- Intégrer les objectifs en matière de santé et de protection des consommateurs dans toutes les politiques communautaires afin de placer les questions touchant à la santé et aux consommateurs au centre de l'élaboration des politiques.

La protection des consommateurs est orientée autour d'**objectifs spécifiques** qui sont dans la lignée de ceux poursuivis dans le programme 2002-2006:

- mieux comprendre les consommateurs et les marchés;
- mieux réglementer la protection des consommateurs
- améliorer le contrôle de l'application de la législation, le suivi et les voies de recours.
- améliorer l'information et l'éducation des consommateurs

L'ensemble de ces objectifs doivent être mis en œuvre par la recherche de synergies avec les autres politiques communautaires. Plus généralement une coordination entre la politique de protection des consommateurs et les autres politiques (recherche ou politiques structurelles) devrait être encouragée et ainsi permettre sa généralisation.

MOYENS FINANCIERS

L'enveloppe financière prévue pour la période est de **1 203M€** (hors dépenses administratives)

¹ COM(2005)0115, page 3, point 2.1.

répartis sur cinq lignes budgétaires (3 pour la santé publique, 2 pour la protection des consommateurs: 17 02 01 et 17 01 04 03) et prévoit le recours à une agence exécutive. En effet, la commission recommande l'extension du champ de compétence de l'agence exécutive pour la santé afin que cette dernière puisse assurer l'assistance technique requise par ce programme, de manière rationnelle et efficace, compte tenu du doublement de crédits par rapport au programme actuel.

L'enveloppe financière, pour l'ensemble de la période, se répartit comme suit :

110.981 M€ pour les actions communes aux deux politiques
804.995 M€ pour la santé
193.838 M€ pour la protection des consommateurs
93.185 M€ destiné au financement de l'Institut des Consommateurs, "Consumer Institute" (agence exécutive)

COMMENTAIRES

Le rapporteur accueille favorablement la proposition de la Commission, notamment l'augmentation conséquente du budget alloué à la protection des consommateurs et la volonté de la Commission d'intégrer cette politique à l'ensemble des programmes et instruments communautaires.

Le rapporteur formule cependant les remarques suivantes:

1. il convient de souligner que le montant indiqué à l'article 5 doit être considéré comme purement indicatif jusqu'à ce qu'un accord définitif soit conclu sur les perspectives financières;
2. la contrefaçon qui a d'abord touché l'industrie du luxe, par la copie frauduleuse des marques, des dessins et modèles concerne aujourd'hui tous les secteurs économiques. Elle ne touche plus seulement les grandes sociétés mais aussi les PME et surtout les consommateurs. En effet les contrefaçons présentent de plus en plus un risque pour la sécurité et la santé des consommateurs, qu'il s'agisse de médicaments frelatés, d'appareillages électriques défectueux, de pièces détachées non conformes, de cosmétiques qui sont de véritables poisons ou de jouets dangereux, pour ne citer que quelques exemples. C'est pourquoi il importe de mieux informer les consommateurs, clients potentiels volontaires, naïfs ou ignorants des contrefacteurs, sur les dangers réels pour eux-mêmes et leurs proches et sur les potentielles sanctions judiciaires encourues;
3. toutes les synergies pouvant exister entre instruments communautaires en matière de protection du consommateur, doivent être mobilisées afin d'optimiser la performance de ce programme dont l'enveloppe financière est relativement limitée au vu de l'importance des enjeux;
4. dès lors, la Commission doit prendre toutes les mesures nécessaires pour garantir le meilleur coût-efficacité de ce programme et démontrer, par la production d'un rapport d'évaluation intermédiaire, les progrès réalisés, sur une période de cinq ans, en ce domaine.

POPRAWKI

Komisja Budżetowa zwraca się do Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Projekt rezolucji legislacyjnej;

Poprawka 1 Ustęp 1 a (nowy)

- 1 a. podkreśla, że środki wskazane w projekcie legislacyjnym na okres po roku 2006 są uzależnione od decyzji dotyczącej następnych wieloletnich ram finansowych;**

Poprawka 2 Ustęp 1 b (nowy)

- 1 b. wzywa Komisję do przedstawienia, w razie potrzeby, projektu mającego na celu przystosowanie kwoty odniesienia finansowego obecnego programu podczas przyjmowania następnych wieloletnich ram finansowych;**

Uzasadnienie

Kwota odniesienia finansowego nie może zostać określona przed ostatecznym przyjęciem perspektyw finansowych. Po przyjęciu tej decyzji Komisja powinna przedstawić projekt legislacyjny w celu ustalenia kwoty odniesienia biorąc pod uwagę pulap odpowiadający ramom finansowym.

Projekt decyzji

Tekst proponowany przez Komisję¹

Poprawki Parlamentu

Poprawka 3 Punkt uzasadnienia 4

(4) Polityki zdrowia i ochrony konsumentów mają wspólne cele związane z ochroną przed ryzykiem, zwiększeniem możliwości podejmowania decyzji przez obywateli oraz

(4) Polityki zdrowia i ochrony konsumentów mają wspólne cele związane z ochroną przed ryzykiem, zwiększeniem możliwości podejmowania decyzji przez obywateli oraz

¹ Dotychczas nieopublikowane w Dz.U.

włączeniem interesów w zakresie zdrowia i ochrony konsumentów do wszystkich polityk Wspólnoty, a także wspólne instrumenty takie jak komunikacja, zwiększenie możliwości społeczeństwa obywatelskiego w zakresie rozwiązań dotyczących zdrowia i ochrony konsumentów oraz promowania międzynarodowej współpracy w tej dziedzinie. Niektóre zagadnienia takie jak odżywianie i otyłość, palenie papierosów oraz inne wybory dotyczące konsumpcji wywierające wpływ na zdrowie są przykładami międzysektorowych rozwiązań dotyczących zdrowia i ochrony konsumentów. Przyjęcie wspólnego podejścia do wspólnych celów i instrumentów umożliwi podjęcie bardziej efektywnych i skutecznych działań wspólnych dla obszarów zdrowia i ochrony konsumentów. Każdy z tych obszarów ma również odrębne cele, które powinny być osiągnięte poprzez działania i instrumenty specyficzne dla tych obszarów.

włączeniem interesów w zakresie zdrowia i ochrony konsumentów do wszystkich polityk Wspólnoty, a także wspólne instrumenty takie jak komunikacja, zwiększenie możliwości społeczeństwa obywatelskiego w zakresie rozwiązań dotyczących zdrowia i ochrony konsumentów oraz promowania międzynarodowej współpracy w tej dziedzinie. Niektóre zagadnienia takie jak odżywianie i otyłość, palenie papierosów, **niebezpieczne postawy i zachowania** oraz inne wybory dotyczące konsumpcji wywierające wpływ na zdrowie są przykładami międzysektorowych rozwiązań dotyczących zdrowia i ochrony konsumentów. **Podrabianie towarów, które stanowi oszustwo wobec klienta i jednocześnie zagrożenie dla zdrowia, również musi być stanowczo zwalczane na poziomie europejskim.** Przyjęcie wspólnego podejścia do wspólnych celów i instrumentów umożliwi podjęcie bardziej efektywnych i skutecznych działań wspólnych dla obszarów zdrowia i ochrony konsumentów. Każdy z tych obszarów ma również odrębne cele, które powinny być osiągnięte poprzez działania i instrumenty specyficzne dla tych obszarów.

Uzasadnienie

Ważne jest - na poziomie europejskim i międzynarodowym - wzmocnienie walki z podrabianiem towarów, które porównywalne jest do kradzieży towaru lub znaku towarowego: wprowadza ono w błąd konsumentów, stanowi zagrożenie dla zdrowia i ma szkodliwy wpływ na poziom zatrudnienia (na 100 tys. szacuje się liczbę miejsc pracy, jakie Unia Europejska traci co roku w wyniku tego procederu).

Poprawka 4 Artykuł 3 ustęp 2 litera b)

(b) 60 % wydatków na działanie organu, który dąży do osiągnięcia celu będącego przedmiotem interesu ogólnoeuropejskiego, jeśli taka pomoc jest niezbędna do zapewnienia reprezentowania interesów zdrowotnych i konsumentów na poziomie

(b) 60 % wydatków na działanie organu, który dąży do osiągnięcia celu będącego przedmiotem interesu ogólnoeuropejskiego, jeśli taka pomoc jest niezbędna do zapewnienia reprezentowania interesów zdrowotnych i konsumentów na poziomie

Wspólnoty lub osiągnięcia kluczowych zadań programu, z wyjątkiem przypadków wyjątkowej użyteczności, w których wkład Wspólnoty nie przekracza 95 %.
Wznowienie takiego wkładu finansowego nie musi podlegać zasadzie stopniowej regresji.

Wspólnoty lub osiągnięcia kluczowych zadań programu, z wyjątkiem przypadków wyjątkowej użyteczności, w których wkład Wspólnoty nie przekracza 95 %.
Wznowienie takiego wkładu finansowego nie musi podlegać zasadzie stopniowej regresji.

Komisja powinna z zasady starać się przyznawać podstawowe finansowanie na okres dwóch lat na bazie umowy o partnerstwie. Zgodnie z art. 163 przepisów wykonawczych do rozporządzenia finansowego partnerstwo takie stanowi podstawę długotrwałej współpracy między odbiorcą a Komisją, która nie może jednak trwać dłużej niż dwa lata.

¹Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2342/2002/ Komisji z dnia 23 grudnia 2002r. ustanawiające przepisy wykonawcze rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 Rady dotyczącego rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357 z dnia 31.12.2002, str. 1).

Uzasadnienie

Stosowanie art. 163 przepisów wykonawczych rozporządzenia finansowego da zainteresowanym organizacjom konsumenckim większą pewność w dziedzinie finansowej i zmniejszy obciążenie administracyjne, jakie ciąży zarówno na Komisji, jak i na europejskich organizacjach konsumenckich. W przeciwieństwie do finansowania projektów, finansowanie działalności podstawowej jest ze swej natury przekazywane organizacjom, które realizują cele długoterminowe. Możliwość podjęcia współpracy w perspektywie długoterminowej korzystna jest więc przede wszystkim dla tych podmiotów, które zwracają się o finansowanie działalności podstawowej.

Poprawka 5 Artykuł 4

Komisja zapewnia realizację programu zgodnie z przepisami art. 7.

Komisja zapewnia realizację programu zgodnie z przepisami art. 7 ***opierając się przede wszystkim na działaniach i środkach, które już są dostępne w dziedzinie ochrony konsumentów, aby sprzyjać współdziałaniu i zagwarantować skuteczną koordynację i dobry odbiór***

podejmowanych działań.

Poprawka 6
Artykuł 5 ustęp 1

1. Ramy finansowe dla realizacji programu w okresie *wskazanym w art. 1 wynoszą* 1203 mln EUR.

1. ***Orientacyjne*** ramy finansowe dla realizacji ***niniejszego*** programu w okresie ***siedmiu lat począwszy od 1. stycznia 2007r. ustalone zostały na poziomie*** 1 203 mln euro.

Uzasadnienie

Wysokość odniesienia finansowego jest orientacyjna aż do chwili ostatecznego przyjęcia perspektyw finansowych. Po przyjęciu tej decyzji Komisja powinna przedstawić projekt legislacyjny w celu ustalenia kwoty odniesienia biorąc pod uwagę pulap odpowiadający ramom finansowym (patrz: poprawka do rezolucji legislacyjnej).

Poprawka 7
Artykuł 5 ustęp 2 a (nowy)

2a. Ogólne wydatki administracyjne w ramach programu, obejmujące koszty wewnętrzne oraz koszty zarządzania agencją wykonawczą wymienione w art. 3 ust. 1a, powinny być odpowiednie do zadań do wykonania w ramach danego programu i ustalone decyzją organów budżetowych i legislacyjnych.

Poprawka 8
Artykuł 7 ustęp 1 część wprowadzająca

1. Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji, odnoszące się do kwestii wymienionych poniżej, przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 6 ***ust. 2***:

1. Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji, odnoszące się do kwestii wymienionych poniżej, przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 6 ***ust. 3***:

Uzasadnienie

Art. 6 ust. 3 odsyła do art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji. Formuła komitetu doradczego wydaje się właściwsza, celem zwiększenia uprawnień Parlamentu Europejskiego w zakresie informacji i kontroli działania programu.

Artykuł 9 a

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Komisja dba, by przy realizacji działań finansowanych na mocy niniejszej decyzji przestrzegane były postanowienia rozporządzenia finansowego oraz by interesy finansowe Wspólnoty chronione były poprzez zastosowanie środków zapobiegawczych przeciw nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności, skuteczną kontrolę oraz spłatę niestuszenie wypłaconych kwot, jak również, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, poprzez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje, zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich¹, rozporządzenia Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami² i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/1999 z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)³.

2. Dla działań wspólnotowych finansowanych na podstawie niniejszej decyzji pojęcie nieprawidłowości wymienione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 oznacza wszelkie naruszenie przepisu prawa wspólnotowego lub wszelkie naruszenie zobowiązania umownego wynikłe z czynu lub z zaniedbania podmiotu gospodarczego, które ma lub może mieć skutek w postaci

uszczerbku dla ogólnego budżetu Wspólnot lub zarządzanych przez nie budżetów z powodu nieuzasadnionego wydatku.

3. Komisja dba, by osiągnięto jak najlepszy stosunek kosztów do efektów w przypadku finansowania działań wspólnotowych wynikających z niniejszej decyzji.

¹ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

² Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

³ Dz.U. L 136 z 31.05.1999, str. 1.

Uzasadnienie

Rozporządzenie finansowe jest podstawowym aktem prawnym dotyczącym ochrony interesów finansowych.

Poprawka 10 Artykuł 10 ustęp 3

3. Komisja zapewnia ocenę programu po trzech latach od jego rozpoczęcia *i zakończenia*, a także przekazuje wnioski opatrzone komentarzem Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów.

3. Komisja zapewnia ocenę programu po trzech latach od jego rozpoczęcia, ***dwa lata przed jego zakończeniem oraz po jego zakończeniu***, a także przekazuje wnioski opatrzone komentarzem Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów.

Uzasadnienie

Ważne jest, by w razie przedłużenia okresu obowiązywania programu dostępna była aktualna ocena.

Poprawka 11 Załącznik I punkt 1.1 a (nowy)

1. 1 a. Informacje dla konsumentów dotyczące zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa, jakie stanowią wyroby podrabiane

Uzasadnienie

Koniecznością jest lepsze informowanie konsumentów o zagrożeniach dla zdrowia i bezpieczeństwa, jakie powodują niektóre podrabiane towary, takie jak leki, kosmetyki, zabawki, części samochodowe, itp.

Poprawka 12 Załącznik 3 cel IV działanie 18

Wkład finansowy wspólnotowych stowarzyszeń konsumentów.

Wkład finansowy wspólnotowych stowarzyszeń konsumentów, **w szczególności w nowych Państwach Członkowskich.**

Uzasadnienie

W nowych Państwach Członkowskich organizacje konsumenckie bardzo potrzebują dofinansowania celem zwiększenia możliwości ich działania, ponieważ większość tych organizacji została powołana niedawno i nie otrzymuje żadnych środków finansowych od swoich rządów.

PROCEDURA

Tytuł	Projekt decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej program działań Wspólnoty w dziedzinie zdrowia i ochrony konsumentów (2007-2013)
Odsyłacze	(COM(2005)0115 – C6-0225/2005 – 2005/0042B(COD))
Komisja przedmiotowo właściwa	IMCO
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	BUDG 7.7.2005
Wzmocniona współpraca - data ogłoszenia na posiedzeniu	
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Brigitte Douay 4.7.2005
Zastąpiony sprawozdawca komisji opiniodawczej	
Rozpatrzenie w komisji	25.1.2006
Data zatwierdzenia	25.1.2006
Wynik głosowania końcowego	+: Jednogłośnie -: 0:
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Herbert Bösch, Simon Busuttil, Paulo Casaca, Brigitte Douay, Bárbara Dührkop Dührkop, Markus Ferber, Neena Gill, Louis Grech, Catherine Guy-Quint, Jutta D. Haug, Anne E. Jensen, Wiesław Stefan Kuc, Janusz Lewandowski, Vladimír Maňka, Mario Mauro, Giovanni Pittella, Wojciech Roszkowski, Anders Samuelsen, Nina Škottová, László Surján, Helga Trüpel, Yannick Vaugrenard, Kyösti Tapio Virrankoski, Ralf Walter, Marilisa Xenogiannakopoulou
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Paul Rübig, Margarita Starkevičiūtė
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)	...